

[Birgith Mogensen]

nogle bekendtgørelser. Nogle af disse regler skal pudses af og ændres lidt, og enkelte skal tilføjes. Men ét står fast: det indvandrerstop, som blev vedtaget i 1973, skal ikke ændres. Der må ikke komme flere udlændinge til Danmark for at arbejde. Derimod bør der gives tilladelse til, at kone, børn og måske forældre kan rejse til Danmark. Men at rejse fra et land til et andet, hvor de kulturelle forskelle er meget store, kan give menneskelige kvaler, der er svære at overvinde for den enkelte. Det er utopi, hvis man tror, at det nye land bare tilnærmelsesvis kan tilbyde indvandrerens hans eller hendes egen kultur. Derfor må indvandrerens være indstillet på en lang tilpasningsperiode. Men som flere gange antydet: mange ulemper og misforståelser kan forebygges, hvis indvandrerens organisationer og de danske myndigheder kræver, at indvandrerne først og fremmest lærer det danske sprog.

Det ny dansksprogede blad, som indenrigsministeriet udgiver, er en god idé. Dets sigte er at skabe en bedre og bredere forståelse for de problemer, der uundgåeligt vil opstå imellem mennesker med vidt forskellig kulturel baggrund.

Målet for en forstærket integrationsproces må også være, at fastboende indvandrere bliver ligestillet med hensyn til retsbeskyttelse, men derom hører vi snart mere fra justitsministeren.

CD er overbevist om, at alle samarbejdsforudsætninger for etablering af en tilfredsstillende integrationsproces er til stede hos alle de implicerede parter. Men Rom blev ikke bygget på én dag, og ting tager tid, og på visse områder i den forstærkede integrationspolitik kan det betale sig at undgå hastværk.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre vil ikke tage del i kritikken af denne redegørelse som værende tynd. Det synes jeg efterhånden snart vi oplever at socialdemokratiet siger om alt, hvad der kommer fra den nuværende regering. Jeg vil gerne opfatte redegørelsen som et oplæg til en holdningsdebat, og jeg finder i den sammenhæng, at redegørelsen er præget af god vilje. Den er i hvert fald hæderlig på den måde, at den ikke lover mere, end jeg formoder regeringen er i stand til at holde.

Jeg vil meget gerne tage udgangspunkt i redegørelsens fjerde afsnit, som hedder: »Viden om indvandrerne«. Der starter man med en meget vigtig sætning:

»Det er vigtigt, at indvandrerpolitikken har fast grund under fødderne.«

Det synes jeg er meget væsentligt at understrege, og derfor vil jeg gerne rose indenrigsministeriet for det lille gule hæfte, der fulgte med redegørelsen. Materiale som det, der er lagt frem her, har været meget påkrævet, og jeg beder om, at man fortsætter og ajourfører arbejdet, sådan at vi fortsat kan blive ordentligt informeret om, hvad det er, der egentlig er realiteterne. Det bør følges op. Jeg er enig med den foregående taler, når hun siger, at der burde være flere indvandrerudsendelser både i radio og i TV, ikke mindst for danskere, altså udsendelser om kendsgerninger om indvandrere, om deres forhold, deres baggrund og kultur.

Indenrigsministeren skriver i sin redegørelse, at regeringen vil overveje en større samordning. Man kunne måske have ønsket sig, at indenrigsministeren havde haft lidt mere succes med at samordne sin justitsminister og sin egen redegørelse. Det må egentlig være lidt ærgerligt for dem, der har arbejdet med dette her, at redegørelsen mere eller mindre skal drukne i en diskussion om – mere eller mindre rigtige – citater i en avis. Jeg vil ikke bidrage yderligere, ud over at jeg vil sige, at det har været umådelig dårlig timing, hvis det ikke er helt tilfældigt avisskriveri.

Der er én ting, jeg gerne vil sige til hr. Dyremose, som sagde, at det vel er et helt acceptabelt synspunkt, at når vi har 300.000 arbejdsløse og 100.000 indvandrere, så er det i orden med et indvandrerstop. Jeg ved ikke, om det er et acceptabelt synspunkt. Jeg synes i hvert fald ikke, det er en acceptabel måde at argumentere på af en regering, som netop altid fremhæver, at det med de 300.000 skal der nu sættes et meget stort spørgsmålstegn ved. Samtidig ved vi, at de indvandrere, vi taler om her, ikke udgør meget mere end 1 pct., altså lige godt og vel 50.000. Det er ikke en acceptabel måde at argumentere på, for alt andet lige medvirker det til at fremme den opfattelse, at de indvandrere, vi har, er med til at stjæle arbejdspladser fra danskerne.

Jeg synes også, det kunne være på sin plads at sige, når man har talt om at true